

Плескачевський Юрій Михайлович

Доктор технічних наук, професор, член-кореспондент НАН Білорусі, іноземний член УНГА, фахівець у сфері фізико-хімії, механіки й технології полімерних композитів і пластичних мастил, управлінець

Народився 22 жовтня 1943 р. у с. Садове Акмолинської області (Казахстан). У 1965 р. із відзнакою закінчив КПІ за фахом «Автоматика й телемеханіка».

З 1966 р. працює в системі НАН Білорусі, де пройшов шлях від старшого інженера-конструктора до директора Інституту механіки металополімерних систем (з 1991 р.). Протягом 2002–2003 рр. був віце-президентом академії. З 2003 р. Ю. М. Плескачевський — міністр науки й технологій Республіки Білорусь, голова Державного комітету з науки і технологій, а з 2010 р. — голова Президії Гомельської філії НАН Білорусі.

У 1972 р. він захистив кандидатську дисертацію «Дослідження впливу радіаційної і термічної дії на адгезійні властивості термопластичних полімерів», а в 1984 р. — докторську «Створення машинобудівних малополімерних матеріалів та виробів із використанням радіаційно-термічної обробки».

Юрій Плескачевський — фахівець у сфері адгезії полімерів до металів, міцності гетерофазних матеріалів, фізико-хімії

мастильної дії, структури і властивостей пластичних мастил як продуктів нафтохімії. Серед його головних праць — роботи з механіки матеріалів із негативним коефіцієнтом Пуассона, біомеханіки, фізичної мезомеханіки руйнування полімерних композитів. У галузі фізико-хімії відомі перші роботи школи Юрія Михайловича, присвячені взаємодії граничних шарів металів із розкладами полімерів, кристалізації полімерів по теоретично передбаченому й експериментально виявленому радикальному механізмі. Прирівняні до відкриттів встановлені ним закономірності радіаційного окислювання поліолефінів і механізми фіксації внутрішніх напружень при радіаційному зшиванні молекулярної структури. Спільно з фахівцями УкрНДІНП «МАСМА» він уперше розробив критерії і створив атлас дисперсних фаз широкої номенклатури пластичних мастил.

Ю. М. Плескачевський видав 16 монографій та інших книг, серед яких два навчальні посібники, близько 300 статей. Є автором 110 авторських свідоцтв і патентів на винаходи. Створені під його керівництвом конструкційні полімерні композити, антифрикційні й мастильні склади, деталі та вузли машин, фольговані діелектрики, полімерні плівкові дозиметри, вироби з ефектом пам'яті форми, добавки для мастил ефективно використовують у приладо- і машинобудуванні, будівництві та інших галузях.

Юрій Михайлович — голова секції «Полімерні композити» Наукової ради з нових матеріалів Міжнародної асоціації академії наук, головний редактор міжнародного науково-технічного журналу «Матеріали, технології, інструменти», член редколегії низки наукових видань Білорусі, Латвії, Росії й України. Вчений виступав із лекціями і доповідями у США, Німеччині, Франції, Великобританії, Індії, Китаю, ПАР.

Нагороджений орденами «Знак Пошани», «Батьківщина» III ст.

Полівка Іван Миколайович

Кандидат технічних наук, фахівець у сфері видобування нафти і газу, управлінець

Народився 11 лютого 1934 р. у с. Торгановичі Старосамбірського району Львівської області.

У 1956 р. закінчив гірничопромисловий факультет Львівського політехнічного інституту. Здобувши професію гірничого інженера з експлуатації нафтогазових родовищ, розпочав свою трудову діяльність оператором з видобування нафти на нафтопромислі № 8 НПУ «Бориславнафта». Потім був старшим інженером Проектно-кошторисного бюро у м. Дрогобич.

Протягом 1961–1966 рр. І. М. Полівка обіймав посаду начальника нафтового відділу у ПКБ м. Івано-Франківськ, а також працював у Проектно-кошторисному технологічному інституті Станіславського раднаргоспу, де займався розробкою проектно-вишукувальної документації з облаштування нафтогазових родовищ, підпорядкованих НПУ «Долина нафтогаз» та «Надвірнанафтогаз».

З 1966 до 2010 р. Іван Миколайович працював в УкрНДІ-проекті на посадах начальника нафтового відділу, заступника

директора інституту з проектування, головного інженера — першого заступника директора інституту з наукової роботи в галузі проектування, головного інженера проектів.

У 1982 р. у Всесоюзному нафтогазовому науково-дослідному інституті захистив кандидатську дисертацію «Дослідження параметрів роботи глибокого гідроімпульсного насоса».

За безпосередньою участю та під керівництвом І. М. Полівки були спроектовані десятки важливих нафтових об'єктів на території України, Білорусі, Казахстану, Росії і інших республік колишнього СРСР, а також багатьох зарубіжних країни, зокрема Іраку, Сирії, Куби, Болгарії, Польщі.

У той період за річними обсягами виконаних проектно-вишукувальних робіт колектив інституту увійшов у п'ятірку найпотужніших у Міннафтопромі СРСР. Міністерство направляло спеціалістів високої кваліфікації наукового та проектного відділень інституту для надання допомоги іноземним державам у розвитку національних нафтогазових галузей промисловості. Так І. М. Полівка у 1972 р. працював в Іраку у складі групи фахівців, яка надавала технічну допомогу іракським спеціалістам у створенні національного нафтогазового інституту з виконання проектів розробки й облаштування нафтогазових родовищ. Результати цієї роботи були високо оцінені спеціалістами Міністерства нафтової промисловості Іракської Республіки та опубліковані в англійській газеті «Baghdad Observer».

Іван Миколайович — автор більше десяти наукових праць, опублікованих у різних наукових журналах.

Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора та орденом «Срібний хрест» (Польська Народна Республіка), медалями, почесними грамотами Міннафтопрому, дипломами ВДНГ СРСР. Він — ветеран нафтогазової промисловості.